

BALLET, Hendrik (Schulen 28 juli 1901 – Antwerpen 10 augustus 1974).

Behaalde in 1925 aan de Katholieke Universiteit Leuven het doctoraat in de geneeskunde en specialiseerde zich in de neuropsychiatrie. Al in zijn collegetijd te Hasselt en daarna in zijn studententijd te Leuven was Ballet actief in het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond**. Aan de universiteit werd hij ondervoorzitter van het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** (1924-1925), op het moment dat er een ernstig conflict woedde tussen de bisschoppelijke overheid en Vlaamsgezinde studenten en waarbij Ballets streekgenoot **Gerard Romsée** een hoofdrol speelde. Na zijn afstuderen werd hij bestuurslid van het **Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond**.

Ballet werd politiek actief in de Katholiek Vlaamse Bond van Limburg die hij vanaf 1927 in een Vlaams-nationalistische richting stuwde. Nadat hij vruchteloos probeerde een verkiesbare plaats af te dwingen op de lijst van de katholieke partij, stichtte Ballet samen met medestanders de **Katholieke Vlaamse Volkspartij Limburg** (KVVL). Ballet werd voorzitter. Bij de verkiezingen van 1929 onderging

Dr H. BALLEET

1^e Kandidaat der Kamerlijst n° 1.
van de Katholieke Vlaamsche Volkspartij
van Limburg

Drukkerij «Vrijmedelijng (Bak. Ols. Moneer). Aalst — Vlaender. uitgever: Leo Proot. Aalst

Vrij van papir. Weg. Verkeerswet 1936.

Toen Hendrik Ballet, voorzitter van de KVV-Limburg, in 1936 voor het eerst werd verkozen als volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Hasselt, was zijn partij reeds formeel geïntegreerd in het VNV van Staf de Clercq (verkiezingsaffiche 1936). (ADV.N)

de nieuwe partij haar eerste electorale test. Ballet overtuigde Romsée ervan de eerste plaats voor de Kamer in Tongeren-Maaseik te aanvaarden. Zelf trok hij de Kamerlijst in Hasselt. De KVV behaalde een mooi succes. Romsée was verkozen, Ballet niet, al haalde hij bijna 1000 voorkeurstemmen. In 1932 herhaalde zich hetzelfde scenario. Toen de KVV in 1936 naar 24% sprong werd Ballet voor het eerst verkozen. Hij behaalde 2893 voorkeurstemmen. In 1939 verlengde hij zijn mandaat in de Kamer. Hoewel Ballet zich nog tot einde 1936 voorzitter van de KVV noemde, had zijn partij zich al sedert begin 1935 formeel aangesloten bij het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV). Op 13 januari 1935 kwam VNV-leider Staf de Clercq naar Limburg en stelde er Ballet aan als gouwleider. Ballet zetelde uit hoofde van zijn functie in de Hoofdraad van de partij. In 1937 deed hij een stap terug ten voordele van Romsée die als 'gevolmachtigde van de leiding' de hoogste VNV-functie in Limburg bekleedde. Ballet werd VNV-arrondissementsleider van Hasselt. Zoals de meeste andere Limburgse vooraanstaande VNV'ers behoorde Ballet tot de zeer gematigde en federalistische vleugel van het VNV. Hij zou niettemin met zijn partij collaboreren met de nationaal-

socialistische bezetter. Hij werd opnieuw gowleider in augustus 1940 toen Romsée provinciegouverneur werd. Toen De Clercq op 16 maart 1941 verklaarde bereid te zijn een uit VNV'ers bestaande luchtafweerbatterij aan de Vlaamse kust op te stellen, gaf Ballet zijn ontslag. Het ontslag werd niet bekendgemaakt en Ballet bleef nog tot oktober 1942 zijn functie uitoefenen toen hij vervangen werd door Theo Brouns. Als gowleider engageerde hij zich in de werving voor het Vlaamsch Legioen voor het oostfront na het uitbreken van de Duits-Russische oorlog op 22 juni 1941.

Na de oorlog werd Ballet wegens collaboratie veroordeeld tot 15 jaar opsluiting. In beroep werd de straf teruggebracht tot 10 jaar. Ballet werd vroegd vrijgelaten en in 1948 vestigde hij zich in Antwerpen, waar hij al snel weer politiek actief werd.

Ballet ijverde voor het op gang brengen van een nieuwe Vlaams-nationale partij en werd lid van de Volksunie (VU). In 1964 werd hij te Antwerpen voor de eerste keer gekozen als gemeenteraadslid. In 1970 nam hij ontslag. Van 1965 tot 1971 had hij als rechtstreeks gekozene voor het arrondissement Antwerpen zitting in de Senaat. Daarmee was Ballet de enige parlementariër van het VNV die terugkeerde in het parlement. Hij was ondervoorzitter van de senaatsfractie van de VU en lid van de commissie voor buitenlandse zaken. Zijn interpellaties en parlementaire vragen hadden vooral betrekking op de taaltoestanden in ministeries en parastatale instellingen. In de partij speelde hij vooral de rol van bemiddelaar en verzoener tussen de verschillende fracties.

LITERATUUR: W. Massin, 'Van KVV tot VNV: Vlaamse ondertonen in Limburg, 1929-1940', in *Het Oude Land van Loon*, jg. 45 (1990), p. 211-262; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

ILLUSTRATIE(S), zie: Limburg.

BRUNO DE WEVER